

อนาคตของอเมริกาและวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 - ฉบับที่หนึ่ง

มนุษย์ถ้าแห่งพันธสัญญา: โม่เสสและเอลียาห์ ณ ปลายพิภพ

Jeff Pippenger

2023-08-23

โม่เสสและเอลียาห์เป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ซึ่งแต่ละท่านอาจเข้าใจได้ตามบริบทว่าเป็นสัญลักษณ์เดียวหรืออาจเข้าใจได้เช่นกันว่าเป็นสัญลักษณ์ที่รวมผู้เผยพระวจนะทั้งสองไว้ด้วยกัน โดยอาศัยพยานสองคน สิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมได้รับการสถาปนา และในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด

โม่เสสและเอลียาห์เป็นตัวแทนของพยานสองคนแห่งพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ซึ่งเป็นภาพแทนของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

สัญลักษณ์คู่ดังกล่าวเป็นตัวแทนทั้งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน (เอลียาห์) และบรรดาผู้พลีชีพ (โม่เสส)

ในวิกฤตทศวรรษทำนายอนาคต เมื่อรวมกันเป็นสัญลักษณ์ ในถ้ำที่โอเรอ

ทั้งสองเป็นตัวแทนของชนชาติของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลก ผู้ซึ่ง “ได้ยิน” “อ่าน” และ “รักษา” ขาวสารซึ่งเป็นการสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า

และมีฤทธิ์อำนาจที่จะเปลี่ยนสภาพชาวเลาติเซียให้เป็นชาวฟีลาเดลเฟีย ในไม่ช้านี้ (ในไม่ช้าอย่างยิ่ง)

จะมาถึงจุดหนึ่งที่ชาวแอตเวนตีสเลาติเซียผู้โง่เขลาจะไม่อาจใช้ประโยชน์จาก “น้ำมัน”

ที่จำเป็นต่อการตอบสนองอย่างถูกต้องต่อเสียงร้องว่า “ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว” ได้อีกต่อไป

โม่เสสทูลพระยาห์เวห์ว่า “ดูเถิด พระองค์ตรัสแก่ข้าพระองค์ว่า ‘จงพาชนชาตินี้ขึ้นไป’ แต่พระองค์มิได้ทรงให้ข้าพระองค์รู้ว่าพระองค์จะทรงใช้ผู้ใดไปกับข้าพระองค์ กระนั้นพระองค์ก็ตรัสว่า ‘เรารู้จักเจ้าตามชื่อ และเจ้าได้พบพระคุณในสายตาของเรา’ บัดนี้ฉันนั้น ข้าพระองค์ขอวิงวอนว่า หากข้าพระองค์ได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์

ขอทรงสำแดงทางของพระองค์แก่ข้าพระองค์ในบัดนี้ เพื่อข้าพระองค์จะได้รู้จักพระองค์

และเพื่อข้าพระองค์จะได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์ และขอทรงระลึกว่า

ชนชาตินี้เป็นประชากรของพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “การสถิตอยู่ของเราจะไปกับเจ้า

และเราจะให้เจ้าได้หยุดพัก” โม่เสสทูลพระองค์ว่า “ถ้าการสถิตอยู่ของพระองค์มิได้ไปกับข้าพระองค์

ก็ขออย่าได้ทรงพาพวกข้าพระองค์ขึ้นไปจากที่นี่เลย เพราะจะรู้ได้อย่างไร ณ ที่นี่

ว่าข้าพระองค์และประชากรของพระองค์ได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์

มิใช่โดยที่พระองค์เสด็จไปกับพวกข้าพระองค์ดอกหรือ

ฉะนั้นข้าพระองค์และประชากรของพระองค์จึงจะถูกแยกออกจากชนทั้งปวงซึ่งอยู่บนพื้นพิภพ”

พระยาห์เวห์ตรัสกับโม่เสสว่า “สิ่งนี้ด้วยที่เจ้าพูดนั้น เราจะกระทำ เพราะเจ้าได้พบพระคุณในสายตาของเรา

และเรารู้จักเจ้าตามชื่อ” โม่เสสทูลว่า “ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” พระองค์ตรัสว่า

“เราจะให้บรรดาความดีของเราผ่านไปต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศพระนามของพระยาห์เวห์ต่อหน้าเจ้า

และเราจะสำแดงพระคุณแก่ผู้ที่เราจะสำแดงพระคุณ และจะสำแดงพระเมตตาแก่ผู้ที่เราจะสำแดงพระเมตตา”

และพระองค์ตรัสว่า “เจ้าจะเห็นหน้าของเราไม่ได้ เพราะไม่มีมนุษย์ผู้ใดเห็นเราแล้วจะยังมีชีวิตอยู่ได้”

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ดูเถิด มีที่แห่งหนึ่งอยู่ข้างเรา และเจ้าจะยืนอยู่บนศิลา

และต่อมาเมื่อพระสิริของเราผ่านไป เราจะให้เจ้าอยู่ในซอกศิลา

และจะเอามือของเรากำบังเจ้าไว้ขณะที่เราผ่านไป แล้วเราจะยกมือของเราออก

และเจ้าจะเห็นเบื้องหลังของเรา แต่หน้าของเราจะไม่ปรากฏให้เห็น” พระยาห์เวห์ตรัสกับโม่เสสว่า

“จงสกัดแผ่นศิลาสองแผ่นให้เหมือนแผ่นแรก

และเราจะเขียนถ้อยคำที่อยู่บนแผ่นแรกซึ่งเจ้าทำตานั้นลงบนแผ่นศิลาเหล่านี้

และจงเตรียมตัวให้พร้อมในเวลาเช้า และขึ้นมายังภูเขาซีนายในเวลาเช้า และมาปรากฏตัวต่อหน้าเราที่นั่น

บนยอดภูเขา อย่าให้ผู้ใดขึ้นมากับเจ้า และอย่าให้ผู้ใดปรากฏตัวอยู่ทั่วภูเขาทั้งลูกนั้น
ทั้งฝูงแพะแกะหรือฝูงวัวก็อย่าให้มาเล็มหญ้าอยู่หน้าภูเขานั้น”
โมเสสจึงสกัดแผ่นศิลาสองแผ่นให้เหมือนแผ่นแรก และโมเสสลุกขึ้นแต่เช้า
ขึ้นไปยังภูเขาซีนายตามที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชาแก่ท่าน และถือแผ่นศิลาสองแผ่นไว้ในมือ
พระยาห์เวห์เสด็จลงมาในเมฆ และทรงประทับอยู่กับท่านที่นั่น และทรงประกาศพระนามของพระยาห์เวห์
พระยาห์เวห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน และทรงประกาศว่า “พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ พระเจ้า
ผู้ทรงพระเมตตาและทรงพระคุณ กรุณา และบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง
ทรงรักษาพระเมตตาไว้ถึงคนพินิจอายุ ทรงอภัยความชั่วช้า การละเมิด และบาป
แต่จะไม่ทรงยกคนผิดให้พ้นโทษเป็นอันขาด ทรงลงโทษความชั่วช้าของบิดาต่อบุตร และต่อหลาน
เหนือคนชั่วอายุที่สามและที่สี่” โมเสสก็รีบก้มศีรษะลงจดแผ่นดินและนมัสการ แล้วทูลว่า
“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้หากข้าพระองค์ได้พบพระคุณในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว
ข้าพระองค์ขอวิงวอน ในห้องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์เสด็จดำเนินอยู่ท่ามกลางพวกข้าพระองค์
เพราะว่าชนชาตินี้เป็นชนชาติค่อแข็ง และขอทรงอภัยความชั่วช้าและบาปของพวกข้าพระองค์
และรับพวกข้าพระองค์ไว้เป็นมรดกของพระองค์” พระองค์ตรัสว่า “ดูเถิด เรากำลังทำพันธสัญญา
ต่อหน้าประชากรทั้งหมดของเจ้า เราจะกระทำการอัศจรรย์ ซึ่งไม่เคยกระทำในแผ่นดินโลกทั้งสิ้น
หรือในชนชาติใดเลย
และประชาชนทั้งหมดซึ่งเจ้าพำนักอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้นจะเห็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์
เพราะสิ่งที่เราจะกระทำกับเจ้านั้นเป็นสิ่งที่น่าครันคร้าม” อพยพ 33:12-34:10

โมเสสเป็นตัวแทนของประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายของโลก พวกเขาคือผู้ที่ใน “วาระสุดท้าย”
ของการพิพากษาใต้สวนทูลขอให้พระเจ้าทรงสำแดง “ทาง” ของพระองค์แก่พวกเขา “เพื่อว่า” พวกเขาจะได้
“รู้จัก” พระเจ้า และในการทรงตอบนั้นพวกเขาได้รับพระดำรัสจากพระเจ้าซึ่งรวมถึงพระสัญญาว่า
“พระพิภพของเราจะไปกับเจ้า” และว่าพระเจ้าจะประหาร “การหยุดพัก” แก่ชนเหล่านั้น

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนิ้ว “จงยืนอยู่ที่ทางทั้งหลาย และมองดู และถามหาบรรดามรรคาโบราณว่า
ทางอันดีอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น และเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนแก่จิตวิญญาณของตน
แต่พวกเขา กล่าวว่า ‘เราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ อีกทั้งเราได้ตั้งยามเฝ้าไว้เหนือพวกเขา โดยกล่าวว่า
‘จงฟังเสียงแตร’ แต่พวกเขา กล่าวว่า ‘เราจะไม่ฟัง’” เยเรมีย์ 6:16, 17

เยเรมีย์ระบุถึงคนจำพวกหนึ่งซึ่งปฏิเสธที่จะ “เห็น” และ “ฟัง” ฉะนั้นจึงไม่ได้รับ “การหยุดพัก”
ซึ่งทรงสัญญาไว้แก่บรรดาผู้ที่แสวงหา “ทางอันดี” และ “ดำเนินในทางนั้น” การหยุดพักนั้น
อิสยาห์ได้ระบุว่า เป็น “ความชื่นบาน”

พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงกระทำให้ผู้ใดเข้าใจหลักคำสอน?
คือผู้ที่หยวนมแล้วและถูกพรากจากอกแล้ว เพราะต้องเป็นข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ
ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด; ที่นี้ชนิดหนึ่ง และที่นั้นน้อยหนึ่ง
เพราะว่าพระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่พูดตะกุกตะกักและด้วยภาษาอีกภาษาหนึ่ง
พระองค์ผู้ได้ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “นี่คือการหยุดพัก ซึ่งโดยสิ่งนี้ท่านทั้งหลายอาจให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พัก
และนี่คือความสดชื่น” แต่เขาทั้งหลายไม่ยอมฟัง ทว่าพระวามะของพระยาห์เวห์ก็เป็นแก่เขาทั้งหลายว่า
ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ ข้อบัญญัติซ้อนข้อบัญญัติ; บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด;
ที่นี้ชนิดหนึ่ง และที่นั้นน้อยหนึ่ง; เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้เดินไป และล้มลงภายหลัง และแตกหัก
และติดบ่วง และถูกจับไป อิสยาห์ 28:9-13

“การหยุดพัก” และ “ความชื่นบาน”

เป็นสัญลักษณ์ของฝนชุกปลายฤดูซึ่งถูกหลงมาในระหว่างการประกาศข่าวสารคำเตือนสุดท้าย

“ข้าพเจ้าได้รับการชี้ให้เห็นถึงช่วงเวลาที่เขาสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามกำลังจะสิ้นสุดลง
ฤทธานภาพของพระเจ้าได้สถิตอยู่เหนือประชากรของพระองค์; พวกเขาได้ทำงานของตนสำเร็จแล้ว
และได้รับการเตรียมไว้พร้อมสำหรับโมงยามแห่งการทดลองซึ่งอยู่เบื้องหน้าพวกเขา
พวกเขาได้รับฝนชุกปลายฤดู หรือความสดชื่นจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า
และคำพยากรณ์อันทรงชีวิตได้ถูกฟื้นฟูขึ้นอีกครั้ง คำเตือนอันยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้ายได้ตั้งก้องไปทุกแห่งหน
และมันได้ปลุกเร้าและทำให้ชาวโลกผู้ซึ่งไม่ยอมรับข่าวสารนั้นเดือดดาลขึ้น” Early Writings, 279.

พระสัญญาเรื่อง “การหยุดพัก” หรือ “ความสดชื่นฟื้นกำลัง” ซึ่งคือ “ฝนชุกปลายฤดู” นั้น
รวมถึงพระสัญญาที่ประทานแก่โมเสสในถ้ำด้วยว่า “การทรงสถิต” ของพระเจ้าจะไปกับประชากรของพระองค์.

“งานนี้จะมีลักษณะคล้ายกับงานในวันเพ็นเทคอสต์ ดังที่ ‘ฝนต้นฤดู’ ได้ทรงประทานให้
ในการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเมื่อเริ่มต้นของพระกิตติคุณ เพื่อให้เมล็ดอันล้ำค่างอกขึ้นฉันใด
‘ฝนปลายฤดู’ ก็ทรงประทานให้ในวาระสุดท้ายของพระกิตติคุณนั้น เพื่อให้การเก็บเกี่ยวสุกอมฉันนั้น
‘แล้วเราจะรู้จัก ถ้าเราติดตามที่รู้จักพระยาห์เวห์ การเสด็จมาของพระองค์แน่นอนดังรุ่งอรุณ
และพระองค์จะเสด็จมาหาเราดจฝน ดจฝนปลายฤดูและฝนต้นฤดูที่ตกเหนือแผ่นดิน’ (Hosea 6:3.)
‘บุตรทั้งหลายแห่งศิโยนเอ๋ย จงยินดีเถิด จงเปรมปรีดีในพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน
เพราะพระองค์ได้ประทานฝนต้นฤดูแก่ท่านตามสมควร และพระองค์จะทรงให้ฝนตกลงมาเพื่อท่าน
ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู’ (Joel 2:23.) ‘พระเจ้าตรัสตั้งนั้ว ในวาระสุดท้าย
เราจะเทพระวิญญาณของเราลงบนเนื้อหนังทั้งปวง’ และต่อมาเป็นดังนี้
คือทุกคนที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับพรอด’ (Acts 2:17, 21.) งานอันยิ่งใหญ่ของ
พระกิตติคุณจะต้องไม่ปิดฉากลงด้วยการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่น้อยกว่าซึ่งได้กำหนดลักษณะการ
เริ่มต้นของงานนั้น

คำพยากรณ์ทั้งหลายซึ่งได้สำเร็จแล้วในการเทพระวิญญาณลงมาดจฝนต้นฤดูเมื่อเริ่มต้นพระกิตติคุณ
จะต้องสำเร็จอีกครั้งหนึ่งในการเทพระวิญญาณลงมาดจฝนปลายฤดูเมื่อพระกิตติคุณถึงวาระสุดท้าย
นี้แหละคือ ‘วาระแห่งความชื่นบานใจ’ ซึ่งอัครทูตเปโตรได้มองไปข้างหน้าเมื่อท่านกล่าวว่า
‘เหตุฉะนั้นจงกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้า เพื่อบาปของท่านทั้งหลายจะถูกลบล้าง
[ในการพิพากษา] ใต้สวน] เมื่อวาระแห่งความชื่นบานใจจะมาจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า
และพระองค์จะทรงใช้พระเยซูมา’ (Acts 3:19–20.)”

“ผู้รับใช้ของพระเจ้า โดยมีใบหน้าสุกสว่างและเปล่งประกายด้วยการถวายตัวอันบริสุทธิ์
จะเร่งรีบจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อประกาศข่าวสารจากสวรรค์ โดยเสียงนับพันทั่วทั้งแผ่นดินโลก
คำเตือนนั้นจะถูกประกาศออกไป การอัศจรรย์จะบังเกิดขึ้น คนป่วยจะได้รับการรักษาให้หาย
และหมายสำคัญกับการอัศจรรย์ต่าง ๆ จะติดตามบรรดาผู้เชื่อ

ซาตานก็ทำงานด้วยการอัศจรรย์ลวงด้วยเช่นกัน

ถึงกับทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ต่อหน้ามนุษย์ทั้งหลาย (วิวรณ์ 13:13)

ดังนั้นชาวโลกทั้งหลายจึงจะถูกนำไปเข้ามายืนหยัดเลือกข้างของตน” The Great Controversy, 611,
612.

การเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในยุคสุดท้าย

ได้ถูกสำแดงไว้ล่วงหน้าโดยการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในตอนเริ่มต้นแห่งการประกาศข่าวประเสริฐ

“พระวจนะของพระยาห์เวห์แก่พวกเขา” ผู้ซึ่งจะไม่ฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลายนั้น คือหลักก
การเชิงพยากรณ์แห่งการนำเส้นประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เส้นหนึ่งไปประกอบกับเส้นประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์
อีกเส้นหนึ่ง เพื่อสำแดงให้เห็นถึงอวสานของโลก หลักการนี้มีใช้อย่างใดเลยนอกจากหลักการที่ว่า
ปลายของสิ่งหนึ่งย่อมถูกสำแดงโดยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้น

กฎเชิงพยากรณ์นี้ถูกปฏิเสธโดยชนชาวแอ็ดเวนตีส์วันที่เจ็ดฝ่ายเลาติเซียผู้โหดเหี้ยม เมื่อมีการยอมรับแล้ว

พระเจ้าทรงสามารถ "สอนความรู้" ซึ่งดาเนียลระบุว่าพระทัยจะทริซึนในวาระสุดท้าย และความรู้ในเองที่โฮเซยากกล่าวว่าการของพระเจ้าถูกทำลายเพราะปฏิเสธมัน จนจำพวกในอิสยาห์และเยเรมีย์ซึ่งปฏิเสธที่จะฟังหรือมองเห็น ย่อมปฏิเสธ "การชุใจ" ซึ่งคือ "การหยุดพัก" ที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานแก่ประชากรของพระองค์ใน "วันสุดท้าย" เพื่อพวกเขาจะสามารถผ่านพ้นวิกฤตในปลายกาลได้อย่างปลอดภัย

"พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า" (พระลักษณะ) ซึ่งพระเจ้าทรงประกาศแก่โมเสสนั้น คือว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้า" ทรง "เปี่ยมด้วยพระเมตตาและพระคุณ ทรงกริ้วช้า และอุดมด้วยความดีและความจริง" พระลักษณะของพระองค์คือพระเมตตาและความจริง ความจริงซึ่งเป็นตัวแทนแห่งพระลักษณะของพระองค์นั้นสัมพันธ์อยู่กับพระเมตตาของพระองค์เสมอ เพราะไม่มีผู้ใดจะเข้าใจความจริงของพระองค์ได้ เว้นแต่พระเจ้าจะทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์แก่เขา ก่อน เพราะทุกคนได้ทำบาปและเสื่อมจากพระสิริ (พระลักษณะ) ของพระเจ้าแล้ว ความจริงที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา ย่อมเป็นที่รับรู้และยึดถือโดยบรรดาผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรงอภัยความชั่วช้าและบาปของเขาแล้ว การอภัยนั้นเกิดขึ้นในฉากสุดท้ายของการพิพากษาใต้สวน และผู้ที่พระองค์ทรงสำแดงพระเมตตาแก่เขา ดังนั้นจึงทรงอภัยบาปของเขา พระองค์ก็ทรงรับเขาไว้เป็นมรดกของพระองค์ และทรงเข้าทำพันธสัญญากับเขา

"ในวาระสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้
พันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ผู้รักษาพระบัญญัติของพระองค์นั้น
จะต้องได้รับการรื้อฟื้นขึ้นใหม่" Review and Herald, February 26, 1914.

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้น รวมทั้งโมเสส กำลังชี้ถึงวาระสุดท้ายของการพิพากษาใต้สวน เมื่อพระเจ้าทรงฟื้นฟูพันธสัญญาของพระองค์กับผู้ที่ถูกกระทำว่าเป็นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น และเมื่อพันธสัญญานั้นได้รับการสถาปนาขึ้นแล้ว พระเจ้า "จะทรงกระทำการอัศจรรย์ ซึ่งไม่เคยมีการกระทำในแผ่นดินโลกทั้งสิ้น หรือในชนชาติใด ๆ มาก่อน และประชาชนทั้งปวงซึ่งเจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น จะได้เห็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์ เพราะสิ่งที่เราจะกระทำกับเขานั้นเป็นสิ่งที่น่าเกรงขาม"

ประสบการณ์ในถ้ำของโมเสสบนภูเขาโฮเรบ หรือที่รู้จักกันอีกชื่อหนึ่งว่าภูเขาซีนาย ถูกวางไว้ภายในบริบทแห่งการต่อสู้ดิ้นรนของโมเสสกับประชากรของพระเจ้า การต่อสู้ของท่านคือการทำให้ภารกิจซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมายแก่ท่านสำเร็จลุล่วง โมเสสกำลังต่อสู้อยู่ในเรื่องราวของพระเจ้าที่มีต่อโลก ไม่นานก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่โมเสส เราพบว่าโมเสสใช้เหตุผลโต้แย้งต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยเสนอว่าหากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำลายพวกกบฏซึ่งเพิ่งตื่นร้ายอยู่รอบลูกวัวทองคำของอาโรน การทำลายพวกกบฏนั้นก็จะทำลายสารซึ่งกำลังบ่งชี้ถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า.

และพระเยโฮวาห์ตรัสแก่โมเสสว่า "เราได้เห็นชนชาตินี้แล้ว และดูเถิด เขาเป็นชนชาติคอแข็ง บัดนี้จงปล่อยเราไว้ เพื่อความพิโรธของเราจะลุกขึ้นต่อเขาอย่างร้อนแรง และเราจะผลาญเขาเสีย แล้วเราจะกระทำให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่" ฝ่ายโมเสสได้ทูลวิงวอนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไฉนพระพิโรธของพระองค์จึงลุกขึ้นอย่างร้อนแรงต่อชนชาติของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงนำออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์อันทรงมหิทธิฤทธิ์? เหตุไฉนชาวอียิปต์จะกล่าวว่า 'พระองค์ทรงนำเขาออกมาด้วยเจตนาร้าย เพื่อจะประหารเขาเสียบนภูเขา และเพื่อผลาญเขาให้สิ้นไปจากพื้นพิภพ'? ขอทรงหันจากพระพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์ และทรงกลับพระทัยจากเหตุร้ายนี้ซึ่งมีต่อชนชาติของพระองค์ ขอทรงระลึกถึงอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล

ผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณด้วยพระองค์เองแก่ท่านเหล่านั้น และตรัสแก่ท่านว่า 'เราจะทวีเชื้อสายของพวกเขาให้มากดุจดวงดาวในท้องฟ้า และแผ่นดินทั้งสิ้นนี้ซึ่งเราได้กล่าวไว้ นั้นเราจะให้แก่เชื้อสายของพวกเขา และเขาจะรับเป็นมรดกสืบไปเป็นนิตย์'" แล้วพระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยจากเหตุร้ายซึ่งพระองค์ดำริจะกระทำแก่ชนชาติของพระองค์ อพยพ 32:9-14

ประสบการณ์ในถ้ำของโมเสสประกอบด้วยข่าวสารที่โมเสสได้รับการแต่งตั้งให้ประกาศแก่โลก คำพยากรณ์เรื่ององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงผ่านหน้าโมเสสไปและทรงประกาศพระลักษณะของพระองค์นั้น ฤทธานุภาพในบริบทของข่าวสารภายในเกี่ยวกับชนชาติของพระเจ้าผู้กบฏ (ชาวเลาดีเซีย) และบริบทของประสบการณ์ในถ้ำของเอลียาห์ก็ถูกวางไว้ท่ามกลางการต่อสู้ของท่านกับเยเซเบล หรือสหภาพสามฝ่ายของสหรัฐอเมริกา สันตะปาปา และองค์การสหประชาชาติ ฝ่ายหนึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารภายในสำหรับคริสตจักร อีกฝ่ายหนึ่งเป็นตัวแทนของข่าวสารภายนอกสำหรับโลก แต่พยากรณ์ทั้งสองคือโมเสสและเอลียาห์อยู่ในถ้ำเดียวกันแห่งโฮเรบ และทั้งสองยังถูกเป็นตัวแทนอยู่ในถ้ำ ณ วาระสุดท้ายของโลกด้วย

และอาหับก็เล่าให้เยเซเบลฟังถึงทุกสิ่งที่เอลียาห์ได้กระทำ และทั้งเล่าว่าเขาได้ประหารบรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหมดด้วยดาบอย่างไร แล้วเยเซเบลก็ส่งผู้สื่อสารไปหาเอลียาห์ กล่าวว่า "ขอให้บรรดาพระทิงหลายลงโทษข้าพเจ้า และยิ่งกว่านั้นอีกด้วย ถ้าพรุ่งนี้เวลาประมาณนี้ ข้าพเจ้ามิได้ทำชีวิตของท่านให้เป็นเหมือนชีวิตของคนหนึ่งในพวกนั้น" เมื่อเขาเห็นดังนั้น เขาก็ลุกขึ้นหนีเอาชีวิตรอด และมาถึงเบเออร์เชบา ซึ่งเป็นของยูดาห์ แล้วทั้งคนใช้ของตนไว้ที่นั่น แต่ตัวเขาเองเดินทางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารเป็นระยะทางหนึ่งวัน และมาถึงต้นซากไม้ต้นหนึ่ง แล้วนั่งลงใต้ต้นนั้น และทูลขอเพื่อตนเองว่าอยากตายเสีย และกล่าวว่า "พอแล้ว บัดนี้ ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะข้าพระองค์ไม่ได้ดีกว่าบรรพบุรุษของข้าพระองค์" ขณะที่เขานอนและหลับอยู่ใต้ต้นซากไม้นั้น ดูเถิด ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาแตะต้องเขา และกล่าวแก่เขาว่า "จงลุกขึ้นและรับประทานเถิด" เขาก็มองดู และดูเถิด ที่ตรงศีรษะของเขามีขนมก้อนหนึ่งอบอยู่บนถาด และมีเหยือกน้ำใบหนึ่ง เขาก็รับประทานและดื่ม แล้วนอนลงอีก และทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ก็มาครั้งที่สอง แตะต้องเขา และกล่าวว่า "จงลุกขึ้นและรับประทานเถิด เพราะการเดินทางนั้นยิ่งใหญ่เกินกำลังของเจ้า" เขาก็ลุกขึ้น รับประทานและดื่ม และด้วยกำลังจากอาหารนั้น เขาเดินทางไปที่สิบวันสี่สิบคืน จนถึงโฮเรบ ภูเขาของพระเจ้า และเขามาถึงที่นั่นยังถ้ำแห่งหนึ่ง และพักอยู่ที่นั่น และดูเถิด พระวจนะของพระยาห์เวห์มาถึงเขา และพระองค์ตรัสกับเขาว่า "เอลียาห์ เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่" เขาทูลว่า "ข้าพระองค์ได้มีความหวังเป็นอย่างยิ่งเพื่อพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งพลโยธา เพราะชนชาติอิสราเอลได้ละทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ทำลายแท่นบูชาของพระองค์ลง และฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระองค์ด้วยดาบ และเหลือแต่ข้าพระองค์ผู้เดียว และพวกเขา ก็แสวงหาชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย" แล้วพระองค์ตรัสว่า "จงออกไป และยืนอยู่บนภูเขาต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์" และดูเถิด พระยาห์เวห์เสด็จผ่านไป และมีลมแรงกล้าและรุนแรงพัดฉีกภูเขา และทำให้ศิลาแตกเป็นชิ้น ๆ ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ แต่พระยาห์เวห์มิได้ทรงอยู่ในลมนั้น และภายหลังลมก็เกิดแผ่นดินไหว แต่พระยาห์เวห์มิได้ทรงอยู่ในแผ่นดินไหวนั้น และภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระยาห์เวห์มิได้ทรงอยู่ในไฟนั้น และภายหลังไฟนั้นมีพระสุรเสียงเบาแผ่ว และเมื่อเอลียาห์ได้ยินดังนั้น เขาก็เอาเสื้อคลุมพันหน้าของตนไว้ แล้วออกไปยืนอยู่ที่ปากถ้ำ และดูเถิด มีพระสุรเสียงมาถึงเขา ตรัสว่า "เอลียาห์ เจ้ามาทำอะไรอยู่ที่นี่" เขาทูลว่า

“ข้าพระองค์ได้มีความหวังเป็นอย่างยิ่งเพื่อพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งพลโยธา เพราะชนชาติอิสราเอล ได้ละทิ้งพันธสัญญาของพระองค์ ทำลายแท่นบูชาของพระองค์ลง และฆ่าผู้เผยพระวจนะของพระองค์ด้วยดาบ และเหลือแต่ข้าพระองค์ผู้เดียว และพวกเขา ก็แสวงหาชีวิตของข้าพระองค์เพื่อจะเอาไปเสีย” และพระยาห์เวห์ตรัสกับเขาว่า “จงไป กลับตามทางของเจ้าไปยังถิ่นทุรกันดารแห่งดามัสกัส และเมื่อเจ้ามาถึง จงเจิมฮาซาเอล ให้เป็นกษัตริย์เหนือซีเรีย และเจ้าจงเจิมเยฮูบุตรของนิมซี ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล และเจ้าจงเจิมเอลีซาบุตรของชาฟัทชาวอาเบลเมโฮลาห์ ให้เป็นผู้เผยพระวจนะแทนเจ้า และต่อมาก็คือว่า ผู้ใดหนีรอดจากดาบของฮาซาเอล เยฮูจะฆ่า และผู้ใดหนีรอดจากดาบของเยฮู เอลีซาจะฆ่า ถึงกระนั้น เราได้เหลือไว้เพื่อตนเองเจ็ดพันคน ในอิสราเอล คือบรรดาเขาทั้งสิ้นที่มีได้คุกเข่าลงต่อพระบาอัล และทักปอกที่มีได้จูบเขา” 1 พงศกษัตริย์ 19:1-18

ประสบการณ์ของเอลีซาห์ในถ้ำนั้นเป็นภาพแทนความท้อใจของผู้พยากรณ์ต่อข่าวสาร และต่อผลที่เขาเห็นว่าข่าวสารและงานของตนก่อให้เกิดขึ้น

โมเสสกำลังปกป้องข่าวสารที่พระเจ้าทรงประกาศไว้แล้ว ส่วนเอลีซาห์ได้ละทิ้งข่าวสารนั้นไปแล้ว ข่าวสารนั้นเป็นข่าวสารเดียวกัน เว้นแต่กรณีหนึ่งเป็นเรื่องภายในเกี่ยวกับคริสตจักร และอีกกรณีหนึ่งเป็นเรื่องภายนอกคริสตจักร ถึงกระนั้น ในเชิงคำพยากรณ์ เมื่อพิจารณาร่วมกัน ทั้งสองต่างก็เป็นภาพประกอบของข่าวสารสองแห่งแห่งวิวัฒนาการที่สลับแปรต สิ่งที่ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเน้นเกี่ยวกับสัจธรรมทั้งปวงที่เชื่อมโยงกับถ้ำนั้นก็คือ ใน “วาระสุดท้าย” ความท้อใจที่ถูกแสดงออกมาไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม เป็นความท้อใจต่อข่าวสารและต่อผลของมัน

โมเสสและเอลีซาห์ต่างเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ “ได้ยิน” และ “เห็น” “พระสุรเสียง” ซึ่งก็คือ “พระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า” “พระวจนะ” นั้นเป็นตัวแทนพระลักษณะของพระองค์ คือพระเมตตาและความจริง ผู้ประพันธ์สดุดีก็ทูลขอเช่นกันให้ทรงสำแดงพระเมตตาของพระเจ้าแก่ตน ซึ่งก็คือพระลักษณะของพระองค์ เพื่อที่จะได้เห็น “พระเมตตา” ของพระองค์ ผู้ประพันธ์สดุดีจึงให้คำมั่นว่าจะ “ฟัง” สิ่งทีพระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย

ถึงหัวหน้านักร้อง เพลงสดุดีบทหนึ่งสำหรับบุตรทั้งหลายของโคราห์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแผ่นดินของพระองค์ พระองค์ได้ทรงนำการเป็นเชลยของยาโคบกลับคืนมา [ทรงกลับคืนนั้น] พระองค์ได้ทรงอภัยความชั่วช้าของประชากรของพระองค์ พระองค์ได้ทรงปกปิดบาปทั้งสิ้นของพวกเขา เสดลาห์ พระองค์ได้ทรงระงับพระพิโรธทั้งสิ้นของพระองค์ พระองค์ได้ทรงหันจากความร้อนแรงแห่งพระพิโรธของพระองค์ ขอทรงหันพวกข้าพระองค์กลับมาอีก ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ และขอทรงให้พระพิโรธของพระองค์ต่อพวกข้าพระองค์สงบลง พระองค์จะทรงกริ้วต่อพวกข้าพระองค์เป็นนิตย์หรือ?

พระองค์จะทรงยึดพระพิโรธของพระองค์ออกไปทุกชั่วอายุหรือ?

พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นคืนอีกหรือ เพื่อว่าประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์? ข้าแต่พระยาห์เวห์ ขอทรงสำแดงพระเมตตาของพระองค์แก่พวกข้าพระองค์

และโปรดประทานความรอดของพระองค์แก่พวกข้าพระองค์ ข้าพเจ้าจะฟังว่าพระเจ้า คือพระยาห์เวห์ จะตรัสอะไร เพราะพระองค์จะตรัสสันติสุขแก่ประชากรของพระองค์ และแก่บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ แต่ขออย่าให้พวกเขาหันกลับไปสู่ความโง่เขลาอีก แน่ทีเดียว

ความรอดของพระองค์อยู่ใกล้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์ เพื่อพระสิริจะสถิตในแผ่นดินของเรา

ความเมตตาและความจริงได้มาพบกันแล้ว ความชอบธรรมและสันติสุขได้จุมพิตกัน

ความจริงจะออกขึ้นจากแผ่นดินโลก และความชอบธรรมจะทอดพระเนตรลงมาจากฟ้าสวรรค์ เออ

พระยาห์เวห์จะประทานสิ่งที่ดี และแผ่นดินของเราจะบังเกิดผลเพิ่มพูน ความชอบธรรมจะนำหน้าพระองค์ และจะตั้งพวกเราไว้ในทางแห่งรอยพระบาทของพระองค์ สดุดี 85:1-13

จงสังเกตว่า “ความเมตตาและความจริง” (และ “ความจริง” นั่นคือคำภาษาฮีบรูว่า ‘emet’ ซึ่งเราได้อ้างถึงมาแล้ว) อันก่อให้เกิดความชอบธรรมและสันติสุขนั้น ได้ “จมพิตกัน” แล้ว สิ่งเหล่านี้ได้ถูกรวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีได้วางบทเพลงของตนไว้ในวาระสุดท้ายแห่งการพิพากษาไตสวน เมื่อพระเจ้าได้ “ทรงอภัยความชั่วช้าของ” “ประชากร” ของพระองค์ คำทูลขอคือขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้า “ทรงให้” ประชากรของท่าน “ฟื้นขึ้นอีก”

“การฟื้นฟูและการปฏิรูปจะต้องเกิดขึ้น ภายใต้การทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การฟื้นฟูและการปฏิรูปเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกัน การฟื้นฟูหมายถึงการทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณได้รับการใหม่อีกครั้ง การปลูกเร้าพลังแห่งความคิดและจิตใจ การเป็นขึ้นจากความตายฝ่ายจิตวิญญาณ การปฏิรูปหมายถึงการจัดระเบียบใหม่ การเปลี่ยนแปลงในความคิดและทฤษฎี นิสัยและการปฏิบัติ การปฏิรูปจะไม่เกิดผลอันดีแห่งความชอบธรรม เว้นแต่จะเชื่อมโยงกับการฟื้นฟูโดยพระวิญญาณ การฟื้นฟูและการปฏิรูปจะต้องกระทำที่ทรงกำหนดไว้สำหรับตน และในการกระทำนี้ ทั้งสองจะต้องประสานรวมกัน” Selected Messages, book 1, 128.

“การฟื้นขึ้น” ที่ผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีทูลขอนั้น บ่งชี้ถึงคำทูลขอจากผู้หนึ่งซึ่งรู้ว่าตนเองตายแล้ว การฟื้นขึ้นที่ผู้ประพันธ์พระธรรมสดุดีทูลขอนั้นเป็นคำทูลขอที่ยากยิ่งสำหรับชาวเลาตีเซียที่จะทูลขอ เพราะชาวเลาตีเซียไม่ตระหนักว่าตนตายฝ่ายจิตวิญญาณ แต่หากเขามีได้เป็นเช่นนั้น เขาก็ยอมไม่จำเป็นต้องได้รับการฟื้นขึ้น การฟื้นขึ้นนั้นสำเร็จโดยการยินยอมที่จะ “ฟังว่าพระเจ้าคือพระยาห์เวห์จะตรัสอะไร” และไม่ควรมีงานอื่นใดมาก่อนการที่เราจะได้มาซึ่งการฟื้นขึ้นนั้น ซึ่งมาถึงเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ภายในเรา

“การฟื้นฟูแห่งความชอบธรรมแท้ท่ามกลางพวกเรา เป็นความจำเป็นที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเร่งด่วนที่สุดเหนือสิ่งทั้งปวงของเรา การแสวงหาสิ่งนี้ควรเป็นงานแรกของเรา” Selected Messages, book 1, 121.

เมื่อกล่าวถึงพระธรรมวิวรณ์ ซิสเตอร์ไวท์ได้กล่าวไว้ดังนี้:

“เมื่อเราในฐานะประชากรเข้าใจว่าหนังสือเล่มนี้มีความหมายต่อเราอย่างไร จะปรากฏการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่ขึ้นท่ามกลางพวกเรา” Testimonies to Ministers, 113.

คำว่า “การฟื้นฟู” มีความหมายว่า การนำกลับคืนสู่ชีวิต ผู้ที่ได้รับเลือกให้อยู่ในจำนวนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น จะต้องตระหนักก่อนว่าตนเองตายแล้ว และจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟู ความจริงที่ว่าหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นตายแล้ว เป็นองค์ประกอบสำคัญของข่าวสารซึ่งถูกเปิดเผยออกมาไม่นานก่อนที่เวลาทดลองใจจะสิ้นสุดลง เรายังมีอีกมากที่จะกล่าวถึงความจริงข้อนี้ สิ่งที่ทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นคือ “พระเมตตา” ซึ่งพระเจ้าทรงยื่นแก่พวกเขาเมื่อพระองค์ “ทรงฟื้นฟู” พวกเขาและประทานความชอบธรรมของพระองค์แก่พวกเขา สิ่งที่ทำให้พวกเขาฟื้นขึ้นคือความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา และความเข้าใจนี้ก่อให้เกิด “สันติสุข” ภายในพวกเขา ซึ่งล้ำเกินความเข้าใจทั้งสิ้น พระสัญญาคือ “ความจริง” จะ “งอกขึ้นจากแผ่นดิน” ข่าวสารที่ถูกแทนด้วยคำว่า “ความจริง” ซึ่งเป็นอัลฟาและโอเมกา มีต้นกำเนิดในสหรัฐอเมริกา เพราะมันงอกขึ้น “จากแผ่นดิน” ข่าวสารในตอนเริ่มต้นมาจากสหรัฐอเมริกา และข่าวสารในตอนปลายก็งอกขึ้นจากสถานที่เดียวกันนั้น

เมื่อมีบริบทว่ามนุษย์ถ้าของพระเจ้าเป็นสัญลักษณ์แล้ว เราจะพิจารณาผู้เผยพระวจนะอื่น ๆ ที่เคยอยู่ในถ้ำเชิงสัญลักษณ์ พระเยซูทรงระบุว่ายอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นเอลียาห์ และยอห์นกำลังถูกคุมขังอยู่เมื่อเขาจำเป็นต้องรู้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ที่จะเสด็จมาหรือไม่ เขาจำเป็นต้องรู้พระลักษณะที่แท้จริงของพระเยซู เขาจำเป็นต้องรู้ว่าข่าวสารที่เขาได้ประกาศไปแล้ว และข่าวสารที่พระเยซูยังทรงประกาศสืบต่อไปนั้น เป็นข่าวสารที่แท้จริงหรือไม่ เขาจึงส่งสาวกของตนไปทูลถามพระเยซูถึงคำถามนั้น และพระเยซูมิได้ทรงตอบคำถามของพวกเขาโดยตรง แต่ทรงดำเนินต่อไปเพื่อสำแดงพระสิริของพระองค์แก่พวกเขา

“วันนั้นจึงสว่างไปเช่นนั้น โดยที่เหล่าสาวกของยอห์นได้เห็นและได้ยินทุกสิ่ง ในที่สุดพระเยซูทรงเรียกพวกเขามาหาพระองค์ และทรงกำชับให้พวกเขาไปบอกยอห์นถึงสิ่งที่ตนได้ประจักษ์ พร้อมทั้งตรัสเพิ่มเติมว่า ‘ความสุขมีแก่ผู้ใดก็ตามที่ไม่พบเหตุสะดุดในเรา’ ลูกา 7:23, R. V. หลักฐานแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ปรากฏให้เห็นในการที่สิ่งนั้นสอดคล้องกับความต้องการของมนุษยชาติผู้หนทุกซ์ พระสิริของพระองค์ได้รับการสำแดงในความที่พระองค์ทรงยอมพระองค์ลงมาสู่ฐานะอันต่ำต้อยของเรา”

“เหล่าสาวกได้นำสารนั้นไป และเพียงเท่านั้นก็พอแล้ว ยอห์นระลึกถึงคำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเจิมเราไว้ให้ประกาศข่าวดีแก่ผู้ที่สุภาพถ่อมตน พระองค์ได้ทรงใช้เราให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดเรือนจำแก่ผู้ที่ถูกจองจำ ให้ประกาศปีอันเป็นที่โปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า’ อิสยาห์ 61:1, 2. พระราชกิจของพระคริสต์ไม่เพียงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นด้วยว่าอาณาจักรของพระองค์จะได้รับการสถาปนาขึ้นในลักษณะใด สำหรับยอห์นนั้น ความจริงเดียวกันกับที่เคยมาถึงเอลียาห์ในถิ่นทุรกันดารได้ถูกเปิดเผยแก่เขา เมื่อ ‘ลมใหญ่และแรงได้พัดฉีกเขาและทำให้ศิลาแตกเป็นชิ้น ๆ ต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงสถิตในลมนั้น และภายหลังลมก็เกิดแผ่นดินไหว แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงสถิตในแผ่นดินไหวนั้น และภายหลังแผ่นดินไหวก็เกิดไฟ แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงสถิตในไฟนั้น’ และภายหลังไฟนั้น พระเจ้าตรัสกับผู้เผยพระวจนะด้วย ‘พระสุรเสียงแผ่วเบา’ 1 พงศกษัตริย์ 19:11, 12. ฉะนั้นใด พระเยซูก็ต้องทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ฉนั้น มีใช่ด้วยการประจักษ์บนแห่งศีลตราฐและการคว่ำบัลลังก์กับอาณาจักรทั้งหลาย แต่โดยการตรัสแก่ดวงใจของมนุษย์ผ่านชีวิตแห่งพระเมตตาและการเสียสละตนเอง” ผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน, 217.

ฤทธานุภาพของพระเจ้าถูกถ่ายทอดผ่านพระวจนะของพระองค์ และถูกส่งไปยัง “จิตใจของมนุษย์” นั่นคือบทเรียนของ “พระสุรเสียงแผ่วเบา” กระนั้น ข่าวสารของเอลียาห์คือข่าวสารภายนอกที่ชี้นำถึงอำนาจต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกเหนือประชากรของพระเจ้า พระคริสต์ทรงกำลังบอกเอลียาห์ว่า ใน “วาระสุดท้าย” พระวจนะของพระองค์คือที่ซึ่งฤทธานุภาพนั้นสถิตอยู่ กระนั้น “การปะทะกันของศีลตราฐ และการโค่นล้มบัลลังก์และราชอาณาจักรทั้งหลาย” ซึ่งถูกแทนด้วยลมพายุทำลายล้าง แผ่นดินไหว และไฟนั้น เป็นภาพแทนของอำนาจภายนอกสามประการซึ่งปรากฏอยู่ในพระธรรมวิวรณ์ และซึ่งประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญ ลม “ทำลายล้าง” เป็นสัญลักษณ์ของอิสลามในคำพยากรณ์พระคัมภีร์ “แผ่นดินไหว” คือการกบฏและอนาธิปไตยของการปฏิวัติฝรั่งเศส “ไฟ” คือการทำลายล้างที่นำมาสู่เมืองโสโดมและโกโมราห์ เอลียาห์ได้หลบหนีจากอำนาจของสันตะปาปาเพื่อมาถึงถ้ำนั้น ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงสำแดงแก่ท่านว่า แม้ท่ามกลางบรรดาอำนาจชั่วร้ายทั้งสิ้นซึ่งประกอบขึ้นเป็นวิกฤตในวาระสิ้นสุดของโลก ก็ยังเป็นพระสุรเสียงแผ่วเบาที่ตนเองที่เป็นที่ซึ่งจะพบฤทธานุภาพของพระเจ้า.

โมเสส เอลียาห์ และยอห์นผู้ให้บัพติศมาล้วนเป็นพยานว่าได้เห็นพระลักษณะของพระเจ้าจากถ้ำ “ถ้ำ” คือหมายถึงเพียงประการเดียวที่จะประทานแก่ชีวิตวัยที่ชั่วร้ายและล่วงประเวณี พระเยซูตรัสถึง “ชั่วอายุที่ล่วงประเวณีและชั่วร้าย” ซึ่งเป็นชั่วอายุแห่ง “วาระสุดท้าย” ของการพิพากษาใต้สวน หมายถึงสำหรับชั่วอายุนั้นคือโยนาห์ผู้พยากรณ์ ซึ่งได้อยู่สามวันในถ้ำ—คือในห้องของปลาฉลาม

ครั้นเมื่อประชาชนพากันมาชุมนุมกันอย่างหนาแน่น พระองค์จึงทรงเริ่มตรัสว่า คนยุคนี้เป็นคนชั่วร้าย เขาทั้งหลายแสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่มีหมายสำคัญใดประทานแก่เขา เว้นแต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ เพราะว่าโยนาห์เป็นหมายสำคัญแก่ชาวนี้นะเวห์ฉันใด บุตรมนุษย์ก็จะทรงเป็นแก่คนยุคนี้ฉันนั้น ลูกา 11:29, 30

โยนาห์อยู่ในห้องปลาฉลามสามวันสามคืน ดังที่พระเยซูทรงอยู่ในอุโมงค์ฝังศพสามวันเช่นกัน โยนาห์เป็นหมายสำคัญ และพระเยซูก็ทรงเป็นเช่นนั้นด้วย ทั้งสองทรงเป็นภาพแทนของหมายสำคัญแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ ซึ่งแน่นอนว่าย่อมเกิดขึ้นภายหลังความตาย

แล้วพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีบางคนทูลตอบว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพเจ้าปรารถนาจะเห็นหมายสำคัญจากท่าน” แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “คนชั่วและคดในคลองธรรมรุ่นนี้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่ประทานหมายสำคัญแก่คนรุ่นนี้ เว้นแต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้พยากรณ์ เพราะว่าโยนาห์ได้อยู่ในห้องปลาใหญ่สามวันสามคืนฉันใด บุตรมนุษย์ก็จะอยู่ในใจกลางแผ่นดินโลกสามวันสามคืนฉันนั้น ชาวนี้นะเวห์จะลุกขึ้นในการพิพากษาพร้อมกับคนรุ่นนี้ และจะกล่าวโทษคนรุ่นนี้ เพราะว่าพวกเขาได้กลับใจเมื่อได้ฟังคำประกาศของโยนาห์ และดูเถิด ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าโยนาห์อยู่ที่นี่” มัทธิว 12:38-41

หากเราเข้าใจหลักการแห่งการชำระของประวัติศาสตร์ ควบคู่กับข้อเท็จจริงที่ว่าประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งไปถึงอวสานของโลกแล้ว โยนาห์และการสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ จึงเป็นทั้ง “หมายสำคัญ” และเป็นข่าวสารสำหรับประชากรของพระเจ้าในบัดนี้ เมื่อโยนาห์ถูกสำรอกจากห้องปลาฉลาม เขาได้ประกาศข่าวสาร เช่นเดียวกับที่ข่าวสารแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ได้รับการประกาศในทันที เมื่อทูตสวรรค์ได้กลิ้งก้อนหินออกจากอุโมงค์ที่พระคริสต์ประทับอยู่ บุคคลทั้งหลายที่มีโมเสส เอลียาห์ โยนาห์ และพระคริสต์เป็นตัวแทนนั้น กำลังเป็นสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่ของประชากรของพระเจ้าใน “ยุคสุดท้าย” เท่านั้น แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของข่าวสารที่แต่ละท่านได้ประกาศด้วย

หมายสำคัญของโยนาห์รวมถึงประสบการณ์ในถ้ำ ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระลักษณะอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระคริสต์ได้รับการสำแดงออกมา พระเมตตาเดียวกันนั้นที่พระเยซูทรงสำแดงแก่เอลียาห์ ก็ได้ทรงสำแดงแก่โยนาห์ด้วย ขณะที่เขาหลบหนีจากความรับผิดชอบในการประกาศสารนั้น ยังมีอีกมากที่จะกล่าวถึงโยนาห์ แต่บัดนี้จำต้องกล่าวถึงประเด็นอื่นต่อไป

ถ้ำ นอกจากสิ่งอื่นแล้ว เป็นภาพแทนของความตายและการเป็นขึ้นขึ้นจากตาย ประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในวาระสุดท้ายได้รับการระบุไว้โดยพยานหลายประการว่าเคยตายแล้วและต่อมาได้เป็นขึ้นขึ้นจากตาย แน่แน่นอนว่าคริสเตียนคนหนึ่งต้องบังเกิดใหม่จึงจะได้เห็นอาณาจักรของพระเจ้า และสิ่งนี้เป็นภาพแทนความตายของมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังเก่า แต่ในเชิงพยากรณ์แล้ว สิ่งนี้มีความหมายยิ่งไปกว่านั้น มันกล่าวถึงข่าวสารที่ถูกหยุดยั้งไว้กลางคัน เอลียาห์หยุดการประกาศข่าวสาร โยนาห์หนีจากการประกาศข่าวสาร ยอห์นถูกจับโยนเข้าคุกและถูกประหาร พระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน

ฉะนั้น หมายสำคัญของโยนาห์มิได้เกี่ยวข้องกับความตายและการเป็นขึ้นจากตายเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับความตายและการเป็นขึ้นจากตายของชาวสารด้วย และชาวสารทั้งปวงที่เป็นแบบอย่างไว้ในพระวจนะของพระเจ้านั้น ล้วนเป็นตัวแทนของชาวสารคำเตือนสุดท้ายซึ่งพระบิดาทรงประทานแก่พระเยซู แล้วพระเยซูทรงประทานต่อแก่กาเบรียล แล้วกาเบรียลจึงประทานแก่ผู้พยากรณ์ ผู้ซึ่งได้เขียนลงไว้และส่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย พระเจ้าทรงเติมพระทัยที่จะยุติชาวสารนั้นและเริ่มต้นใหม่อีกครั้งหนึ่งในประสบการณ์ที่ถ้ำของโมเสส เอลียาห์ได้ยุติงานของตนในฐานะผู้สื่อสารและหนีไปยังถ้ำ โยนาห์หนีไปยังทาร์ซิช ยอห์นผู้ให้บัพติศมาถูกสังหาร เช่นเดียวกับพระเยซู คำพยานทั้งปวงเหล่านี้จะต้องถูกนำมาสู่พระธรรมวิวรณ์และจัดให้สอดคล้องกันทั้งสิ้น ดาเนียลและวิวรณ์เป็นพระธรรมสองเล่ม แต่ "คำพยานของพระเยซู" ซึ่ให้เห็นว่าพระธรรมทั้งสองนั้นเป็นพระธรรมเล่มเดียวกันด้วย พระธรรมเหล่านี้มีลักษณะเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ คือเป็นหนังสือสองเล่มที่รวมเป็นหนังสือเล่มเดียว และมีผู้ประพันธ์สองคนซึ่งเป็นตัวแทนของพยานสองคน

ดาเนียล ผู้เป็นเชลยของบาบิโลนและต่อมาของมีเดีย-เปอร์เซีย ได้ตายเชิงสัญลักษณ์เมื่อเขาถูกโยนลงไปใถ้ำสิงโต โยนาห์ได้ตายเชิงสัญลักษณ์เมื่อถูกปลาวาฬกลืนกิน ยอห์นผู้รับวิวรณ์ได้ตายเชิงสัญลักษณ์เมื่อเขาถูกโยนลงไปใต้น้ำมันเดือด วิลเลียม มิลเลอร์ได้ตายแล้ว แต่มีพระสัญญาว่าทูตสวรรค์กำลังคอยอยู่ที่หลุมศพของเขาเพื่อการเป็นขึ้นจากตายของบรรดาผู้ชอบธรรม พันธกิจ Future for America ได้ตายเชิงสัญลักษณ์เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020.

ชาวสารคำเตือนสุดท้ายถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของการที่บาดแผลถึงตายของอำนาจสันตะปาปาได้รับการเยียวยา การเยียวยาบาดแผลนั้นเป็นหัวข้อเฉพาะของวิวรณ์บทที่สิบสามและบทที่สิบเจ็ด เมื่อบาดแผลถึงตายได้รับการเยียวยาแล้ว สันตะปาปาที่ฟื้นคืนชีพจะกลายเป็นอาณาจักรที่แปดซึ่งปรากฏในวิวรณ์บทที่สิบเจ็ด มันถูกระบุว่าเป็นที่แปด กล่าวคือ เป็นมาจากทั้งเจ็ด เลขแปดเป็นสัญลักษณ์ของการฟื้นคืนชีพ เพราะการเข้าสู่หนัดในฐานะตราประทับแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาจะต้องกระทำในวันที่แปดหลังจากเด็กชายถือกำเนิด พิธีนั้นได้ถูกแทนที่ด้วยบัพติศมาในยุคคริสเตียน และบัพติศมาเป็นภาพแทนความตาย การฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ พระคริสต์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันถัดจากวันที่เจ็ด ฉะนั้น ในเชิงพยากรณ์ พระองค์จึงทรงฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่แปด หลังจากการหยุดพักหนึ่งพันปี แผ่นดินโลกที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ก็ฟื้นคืนชีพในสหัสวรรษที่แปด